

Het vreemde

Column: Voor de klas

Columns - 3 oktober 2019 - Auteur: Iduna Paalman

Soms besef ik ineens: duizenden leerlingen krijgen dagelijks Duitse les, maar van al die kinderen zijn er maar weinig in Duitsland geweest. Echt in Duitsland geweest bedoel ik, niet alleen over de *Autobahn* op doorreis naar Italië of een wintersportoord.

Ik verwachtte dan ook gejuich en applaus, toen ik leerlingen vertelde dat we een dag met elkaar naar Osnabrück zouden gaan. Ik vergiste me.

“Osnabrück?”

“Moeten we dan Duits praten?”

“Haha nee toch?”

“Dat ga ik dus echt niet doen.”

“Hebben ze daar McDonalds?”

Het werd alleen maar erger toen, geheel volgens instructie, de Duitse leerlingen van onze *Partnerschule* per mail en via Instagram contact zochten met onze Nederlandse leerlingen.

“Ik heb een bericht gekregen van ene Mia,” zei een leerling aan het begin van mijn les, met een stem die paniekerig was maar spottend klonk. “Ze wil weten wat mijn *hobby's* zijn, hahahaha.”

“Antwoord gewoon in het Engels joh,” adviseerde een klasgenoot.

Columnserie 'Voor de klas'

Docenten Duits zijn schaars. Met verschillende initiatieven wordt geprobeerd het vak aantrekkelijker te maken. Duitslandweb volgt beginnend docent Duits Iduna Paalman die over haar leservaringen schrijft.

Heel even vond ik het geen goed idee meer, deze onderneming, maar in de bus naar Osnabrück herinnerde een collega me aan het nut hiervan. “Allemaal houding, allemaal angst voor het vreemde. Terwijl: een vreemde taal leren is kennismaken met het vreemde. Als ze in Nederland in hun lokaal blijven zitten, gebeurt dat niet.”

In Osnabrück werden we, in het kader van de *Partnerschaft*, ontvangen door de burgemeester. Dat maakte een beetje indruk. Daarna beklommen we een kerk met een omgang met een panoramaview. Dat maakte een beetje indruk. Een

leerling gooide een leeg blikje frisdrank naar beneden, ik werd daar boos om. Dat maakte een beetje indruk.

Toen bezochten we de *Partnerschule*. De Duitse leerlingen stonden op het schoolplein klaar met naambordjes, alsof we van een vliegveld werden gehaald. Een Nederlandse jongen zei nog: "Whatever ik ga echt niet met ze praten," maar werd een seconde later door een hartelijke Duitse jongen op de schouders geslagen. Na een paar minuten waren de Duits-Nederlandse duo's gemaakt, stroomden de leerlingen de school in en startten de rondleidingen en de *Austausch*.

'Nu begint de *echte* Duitse les,' zei mijn collega tevreden. Ik kon aan zijn gezicht zien dat hij erg toe was aan Kaffee en Kuchen.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/33649/het-vreemde>